

तस्या व्याध्याद्यभिभवो न भवेत् । अतएव नारदः
 “व्याधिता सन्मना व्यथा राजकर्मपरायणा । आस-
 न्तिता चेन्नागच्छेददण्डा बद्धवा स्मृता” इति । पारदायं
 प्रसङ्गात् कन्यायामपि दण्डमाह याज्ञवल्क्यः “अल-
 कृतं हरन् कन्यासुतसं तन्यथाऽधमम् । दण्डं
 दद्यात् सवर्णां प्रतिनोस्ये बधः स्मृतः” इति । अल-
 कृतं विवाहाभिसुखी तां सवर्णां कन्यामपहरन् उत्तम
 बाहसं दण्डनीयः । तदनभिसुखी हरन् प्रथमसाह-
 समम् । उत्कृष्टवर्णजातां हरतः क्षत्रियादेर्बध इत्यर्थः ।
 पानुलोस्येन — सकामाहरणे न दण्डस्तथा च स
 एव “सकामास्त्रुलोभास्तु न दोषस्तन्यथा दमः” इति ।
 कन्यादूषणे दण्डमाह स एव “दूषणे तु करच्छेद उत्त-
 मायां बधः स्मृतः । शतं स्त्रीदूषणे दद्यात् द्वे तु मिथ्या-
 भिशंसने” इति । “पशून् गच्छन् शतं दाप्यो हीनां
 स्त्रीकृष्ट मध्यमम्” इति । यदाकामां कन्यालख्यता-
 दिना प्रसङ्गादूषयति तदा करच्छेदः । यदा तु अङ्गुलि
 प्रक्षेपेण तामेव योनिजतां कुर्वन् दूषयति तदा विशेष-
 माह सतुः “अभिषङ्गं तु यः कन्यां कुर्वाद्दोषेण
 मानवः । तस्याश्च कर्त्ये अङ्गुल्यो दण्डश्चाहति” षट्
 शतम्” इति । सकामदूषणेऽप्याह स एव “सकामां
 दूषयन् कन्यां नाङ्गुलिच्छेदमर्हति । द्विशतं तु दमं
 दाप्यः प्रसङ्गविनिवृत्तये” इति । यदा कन्या विदग्धा
 वा कन्यां दूषयति तदाप्याह स एव “कन्यैव कन्यां
 या कुर्वात्तस्यास्तु द्विशतो दमः । या तु कन्यां प्रकुर्वात्
 स्त्री वा सद्यो मौह्यमर्हति” अङ्गुल्योरेव वा छेदः
 खरेणोदहनस्तथा” इति कुर्वात् योनिजतवतीमिति
 शेषः । यदा पुनरुत्कृष्टजातीयां कन्यां सकामासकामां
 वाभिगच्छति तदा हीनस्य क्षत्रियादेर्बधः । यदा सकामां
 सवर्णाभिगच्छति तदा शुल्कं गोमिश्रं तत्पित्रे
 दद्यात् । अनिच्छति तस्मिन् दण्डरूपेण राज्ञे दद्यात् ।
 सवर्णासकामाङ्गच्छतो बध एव । तदाह सतुः “उक्तमां
 श्वमानस्तु लघन्योर्बधमर्हति । शुल्कं दद्यात् सेवमानः
 श्रमासिच्छेत् पिता यदि । योऽकामां दूषयेत् कन्यां च सद्यो
 बधमर्हति । सकामां दूषयं स्तुल्यो न बधं प्राप्नुयाच्चरः”
 इति । चाण्डाल्यादिगमने दण्डमाह याज्ञवल्क्यः
 “अन्याभिगमने त्वह्यं क्रवणेन प्रधांसयेत् । गृहस्थान्य
 एव स्यादन्यस्यायांगमे बधः” इति । अन्या चा-
 ण्डाली तद्गमने त्वर्षिकान् प्रायश्चित्तानभिमुखान्

“सहस्रान्त्यधः । यमिति” सतुवचनानुसारेण पणस-
 हस्रं दण्डयित्वा कुत्सितवर्णेन भगाकारेणाङ्गयित्वा
 खराद्राक्षिषयेत् । गृहः पुनराण्डालीकृष्टं सगुणान्
 एव । अङ्गु एवेति माधवीये पाठः । चाण्डालस्य तत्-
 कृष्टजातिस्त्र्यभिगमने बध एवेत्यर्थः । योनिव्यतिरिक्त
 स्थले गच्छतो दण्डमाह स एव “अयोनी गच्छतो
 योषां पुरुषं बाधिमैहृतः । चतुर्विंशतिको दण्डस्तथा
 प्रव्रजितागमे” इति । यस्तु योषां सुखादाभिगच्छति
 पुरुषं वाभिमुखं मेहति तथा प्रव्रजितां वा गच्छति
 अथौ चतुर्विंशतिपणा दण्डनीय इत्यर्थः । स्त्रीकृते
 संप्रहणे दण्डमाह इहस्थितिः “नृहमागत्य वा नारी
 प्रनोस्य स्पर्शनादिना । कामयेत् तत्र सा दण्डा नर-
 स्याद्दमः स्मृत” इति वचसा स्त्रियं प्रनोस्य गच्छतः
 पुरुषस्य यो दण्डस्तद्वै दण्डा” ।

स्त्रीसभ न० स्त्रीणां सभा लोचनम् । स्त्रीसभाजे ।

स्त्रीसेवा स्त्री हत० । स्त्रीसम्भोगे अवायमधर्मेण नारीसेवने
 स्त्रीस्वभाव पु० स्त्रिया इव स्वभावो यस्य । १ अन्तःपुररक्षके
 सहस्रके शब्दमा० हत० । २ स्त्रीणां शीले च । स्त्रीपु-
 षमेगन्दे दृश्यम् ।

स्त्रेण न० स्त्रिया इदम् अण् नञ् । १ स्त्रीस्वभावे “स्त्रेणेन
 भीता विकृतिं लघिक्ता” भट्टिः । २ स्त्रीविषये स्त्रिया
 अपत्यं स्त्रीणां समूहो वा अण् । ३ स्त्र्यपत्ये स्त्री-
 समूहे न० ।

स्थ त्रि० स्था-क । १ स्थितिशीले प्रायेण उत्तरपदस्थित एवायं
 प्रयुज्यते यथा पदस्थः सार्गस्थः । २ स्थले पु० शब्दर० ।

स्थग संवरणे भ्वा० पर० सक० सेट् घटा० सिचि न वृद्धिः ।

स्थगति अस्थगीत् । कपोपदेशत्वमस्य चिन्त्यमूलम् ।

स्थग त्रि० स्थग-अच् । भूत्ते शब्दर० ।

स्थगन न० स्थग-ल्युट् । आच्छादने हेमच० ।

स्थगित त्रि० स्थग-क्त । १ आहते २ तिरोहिते हेमच० ।

स्थगी स्त्री स्थग्यतेऽनया घञर्थे क गौरा० ङीष् । तामूल-
 पात्वे कर्हो हेमच० ।

स्थगु न० स्थग-उन् । गङ्गो (कुज) “तदेव स्थगु यद्दीर्घं रघ-
 घोणमिवायतम् । लब्धार्था च प्रतीता च लेपयिष्यामि-
 ते स्थगु” रामा० बा० ८ अ० ।

स्थण्डिल न० स्थल-इलच् तुक् लस्य डः । १ चतुरे चतुर्लव-
 नतिन्यून्ये समीकृते प्रदेशे समरः । “निषेदुषी स्थण्डिल
 एव केवले” कुमारः । २ यज्ञार्थं परिष्कृतस्थाने शब्दर०